

РЕШЕНИЕ

№ 4777

гр. София, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **446** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Д. Д. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. М. П. – САК, срещу Решение № 2155-21-377/02.12.2019 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град (ТП на НОИ С.-град), с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН]/11 от 02.05.2019 г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“ (ПО) към ТП на НОИ С.-град, с което е поправено Разпореждане от 25.01.2019 г. относно осигурителен стаж, осигурителен доход, индивидуален коефициент и размер на пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ), считано от 11.08.2019 г. на основание чл. 99 ал. 1 т. 2 б. „д“ КСО.

Жалбоподателката счита процесното решение за неправилно и незаконосъобразно. Излага доводи за неправилно изчислен осигурителен доход и индивидуален коефициент поради необсъждане и неприемане на всички приложени по преписката доказателства, касаещи осигурителния ѝ доход, вследствие на което същият е неправилно изчислен, а това е довело до неправилно определяне на размера на отпуснатата ѝ пенсия.

Твърди, че неправилно са заложили данни, несъобразени с данните от Регистъра на осигурените лица (Р.) за 2003 г, 2008 г., 2009 г. и 2010 г., като за осигурителен доход

са приети само сумите по авансово внесените осигурителни вноски през годините, а не общият осигурителен доход на самоосигуряващото се лице. Претендира, че неправилно и в противоречие с действащата нормативна уредба не е признат осигурителният доход по отношение на осигурителите [фирма], [фирма] и [фирма]. Заявява, че нотариално заверените преписи, които е представила в административното производство, са налични и в оригинал и при необходимост могат да бъдат представени. Счита, че осигуреното лице не следва да бъде санкционирано и да бъдат ограничавани правата му поради липсата на осигурителния архив на посочените по-горе осигурители, като в тези хипотези е предвиден редът на чл. 40 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) – осигурителният стаж подлежи на установяване с данните по чл. 5 ал. 4 т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, както и въз основа на служебна информация от персоналната партида на осигуреното лице, а по изключение – от други официални документи – разплащателни ведомости, други разходооправдателни документи, договори за възлагане на труд. Твърди, че е приложило такива документи, които не са били взети предвид от административния орган.

Излага доводи, че индивидуалният коефициент е изчислен не въз основа на посочения от нея базисен период – от 01.01.1994 г. до 31.12.1996 г., а е взет период, в който се включва и времето, в която е била в отпуск по майчинство.

С жалбата се иска отмяна на процесното решение, като преписката бъде върната за произнасяне от административния орган със задължителни указания за признаване на претендирания осигурителен доход.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно уведомена, явява се лично, представлява се от адв. П.. Последната моли жалбата да бъде уважена и прави искане за присъждане на направените разноски, за което представя списък.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от юрк. В., която моли жалбата да бъде отхвърлена и обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претедира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателката.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № 2113-21-6246 от 15.08.2018 г. жалбоподателката Д. А. е поискала отпускане на лична пенсия за ОСВ, като по представените документи с Разпореждане № [ЕГН]/238/25.01.2019 г. осигурителният ѝ стаж е изчислен на 36 години 10 месеца и 14 дни от III категория труд. Въз основа на представените документи било изчислено общо брутно трудово възнаграждение (осигурителен доход) за периода от 01.01.1990 г до 31.12.1992 г. – 27 873,00 лв., за периода от 01.03.1999 г. до 30.06.1999 г. – 413 580,00 лв. и за периода от 01.07.1999 г. до 10.08.2018 г. – 139 458,00 лв. Индивидуалният коефициент е определен на 1.164. При така определените осигурителен стаж и доход с Разпореждане № [ЕГН]/238/25.01.2019 г. на лицето е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и и възраст в размер на 431.81 лв. Длъжностното лице е констатирало, че за осигурителите [фирма], „Супер А. стил“ и „Б.-стил“ не е зачетен осигурителен стаж

и доход, тъй като представените документи (трудови книжки, обр. УП-3 и обр. УП-2) са с дата на издаване, която предхожда дата на утвърждаване на образците за тези документи, поради което същите не са взети предвид като годни документи по смисъла на чл. 40 НПОС.

С Жалба № 1012-21-308/01.03.2019 г. Д. А. е оспорила постановеното Разпореждане за отпускане на лична пенсия с искане за изменението му. С молба вх. № 1012-21-308#2/01.04.2019 г. към жалбата е представила в оригинал удостоверения образец УП-3 от осигурители, както следва: от [фирма] за периода 01.01.1996 г. – 31.05.1999 г. на длъжност „главен счетоводител“; [фирма] за периода 01.04.1996 г. – 31.05.1999 г. на длъжност „главен счетоводител; от [фирма] за периода 01.03.1995 г. – 31.12.1996 г. на длъжност „главен счетоводител.

Въз основа на подадената жалба и представените допълнително към нея документи, удостоверяващи осигурителен стаж, с Разпореждане № [ЕГН]/11/02.05.2019 г. длъжностното лице по ПО към ТП на НОИ С.-град е изменило на основание чл. 99 ал. 1 т. 2 б. „д“ КСО оспореното Разпореждане № [ЕГН]/238/25.01.2019 г., като е изчислило осигурителен стаж от III категория труд в размер на 40 г. 9 м. и 12 дни и осигурителен доход, както следва: за периода от 01.01.1990 г. до 31.12.1992 г. – 27 873,00 лв., за периода от 01.01.1997 г. до 30.06.1997 г. – 11 191 210,00 лв. и за периода от 01.07.1999 г. до 10.08.2018 г. – 139 458,55 лв. Индивидуалният коефициент е посочен като 1.217, а личната пенсия е изчислена в размер на 499,49 лв.

Срещу Разпореждането от 02.05.2019 г. А. е подала жалба вх. № 1012-21-898/13.06.2019 г. до Директора на ТП на НОИ С.-град с искане Разпореждането да бъде изменено и пенсията ѝ да бъде изчислена правилно въз основа на посочения от осигуреното лице базисен период до 01.01.1997 г., признаване на пълния размер на осигурителния доход за периода от 01.01.1997 г. до 30.06.1999 г. и правилно определяне на база данни от персоналия Р. на осигурителния доход на лицето за периода от 01.07.1997 г. до 10.08.2018 г.

По жалбата е постановено оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № 2153-21-377/02.12.2019 г., в което Директорът на ТП на НОИ С.-град е изложил мотиви относно определянето на размера на пенсията съгласно действащите към съответния момент материалноправни разпоредби, като е стигнал до извод, че определеният размер с Разпореждане от 02.05.2019 г. от 499,49 лв. е в съответствие със закона и е отхвърлил жалбата на А.. Решението е връчено лично на лицето на 05.12.2019 г., видно от представено по делото копие на известие за доставяне.

Жалбата пред АССГ е подадена чрез административния орган на 19.12.2019 г.

По делото беше назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, в заключението на която се излагат следните констатации:

Осигурителният доход по данни на Р. за Д. Д. А. за 2003 г. е в размер на 6 347,93 лв., за 2008 г. в размер на 7 800,00 лв., за 2009 г. в размер на 7 521,57 лв. и за 2010 г. в размер на 8 400,00 лв.

Трите най-благоприятни последователни години във връзка с осигурителния доход на Д. А. във вариант, без да се зачитат данните от удостоверенията за осигурителния доход за осигурителите [фирма], [фирма] и [фирма] са 1990 г., 1991 г. и 1992 г.

Трите най-благоприятни последователни години във връзка с осигурителния доход на Д. А. във вариант, като се зачитат данните от удостоверенията за осигурителния доход за осигурителите [фирма], [фирма] и [фирма] са 1994 г., 1995 г. и 1996 г.

Във вариант без да се зачитат данните от удостоверенията за осигурителния доход за

осигурителите [фирма], [фирма] и [фирма], индивидуалният коефициент на Д. А. е в размер на 1.217, а размерът на личната пенсия възлиза на 499,52 лв.

Във вариант, като се зачетат данните от удостоверенията за осигурителния доход за осигурителите [фирма], [фирма] и [фирма], индивидуалният коефициент на Д. А. е в размер на 3.688, а размерът на личната пенсия възлиза на 1 505,54 лв.

В допълнителна Съдебно-счетоводна експериза вещото лице установява, че във вариант със зачитане на осигурителния стаж за спорните осигурители и със зачитане на осигурителния доход, равен на минималната работна заплата индивидуалният коефициент на г-жа Д. А. е в размер на 1.233, а размерът на личната пенсия възлиза на 506,08 лв.

С оглед на така изложените факти, Съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок за обжалване, насочена срещу годен за съдебно оспорване административен акт и изхождаща от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита, с оглед твърденията ѝ, че неправилно е определен по-нисък размер на отпуснатата пенсия.

Съгласно чл. 168 ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Предмет на оспорване е решение на Директора на ТП на НОИ – С.-град, постановено по реда и при условията на чл. 117 от КСО. Съгласно чл. 117 ал. 1 т. 2 б. „а“ КСО компетентен да се произнесе по жалбата срещу разпореждане за отказ за изменение на пенсия за ОСВ е ръководителят на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, в настоящия случай по оспорването на разпореждане за отпускане на пенсия за ОСВ, издадено от ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С.-град, това е Директорът на ТП на НОИ С.-град. С оглед на това обжалваното решение е издадено от компетентен орган, поради което не се установяват основания за обявяване на неговата нищожност. Атакуваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 117 ал. 3 КСО. Същият е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяна на акта.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема оспорения административен акт за законосъобразен, като постановен в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

По силата на чл. 41 ал.1 НПОС осигурителният стаж и осигурителният доход на самоосигуряващите се лица, на лицата, работещи без трудово правоотношение, и на управителите, прокуристите и контролорите на търговски дружества и на лицата, посочени в чл. 19 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица, приета с Постановление № 30 на Министерския съвет от 2000 г. се установяват с осигурителни книжки, в които се посочват времето, през което лицата са били осигурени, и доходът, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски. За времето след 31.12.2006 г. самоосигуряващите се лица могат да установяват осигурителен стаж и

осигурителен доход данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ. За времето след 01.01.2016 г. самоосигуряващите се лица установяват осигурителен стаж и осигурителен доход въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ. От събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателката през 2003 г. и за периода 2008 г. – 2010 г. е регистрирана като едноличен търговец [фирма], Булстат[ЕИК] и е дължала осигурителни вноски изцяло за своя сметка. Данни относно внесените осигурителни вноски за цитираните периоди се съдържат в заверената от контролен орган на ТП на НОИ – С.-град на 12.07.2018 г. осигурителна книжка, представена от страна на жалбоподателката пред пенсионния орган като доказателство за осигурителен стаж и осигурителен доход. В този смисъл изцяло неоснователни се явяват доводите на жалбоподателката относно зачитането на осигурителен доход по данни от Р., тъй като тези данни не отразяват реално внесените вноски върху декларирания доход от самоосигуряващото се лице.

По отношение на възражението на жалбоподателката, че не са взети предвид представените от нея с Жалба вх. № 1012-21-898/13.06.2019 г. копия на заверени нотариално документи – удостоверение образец УП-2 изх. № 19/17.01.2000 г., издадено от осигурителя [фирма], удостоверение обр. УП-2 изх. № 21/10.06.2000 г., издадено от осигурителя [фирма] и удостоверения обр. УП-2 изх. № 30/22.06.2000 г., издадено от осигурителя [фирма], съдът приема, че административният орган правилно не е кредитирал посочените документи, като се е позовал на императивния характер на разпоредбата на чл. 1 НПОС, изискваща към писменото заявление за отпускане на пенсия да се представят всички необходими оригинални документи. Нотариалната заверка предполага наличието на препис, досежно който нотариусът трябва да установи, че е идентичен с оригинала. Официално заверените преписи или извлечения от официални документи съгласно чл. 179 ал. 2 ГПК имат същата доказателствена сила, както и оригиналите, но волята на законодателя е в пенсионното производство да се представят само оригинални документи, което изключва преписи, включително и нотариално заверени. Съгласно императивните законови изисквания преценката на право на пенсия се извършва само въз основа на оригинални документи, без да е предвидена законова хипотеза на изключения от това правило. В този смисъл, пенсионният орган, действащ в условията на обвързана компетентност, е длъжен стриктно да приложи закона, без право на преценка. С оглед на изложеното, директорът на ТП на НОИ С.-град правилно и законосъобразно е преценил, че представените от жалбоподателя нотариално заверени преписи на документи не са оригинални документи по смисъла на § 2а, т. 4 ДР НПОС, въз основа на които да бъде зачетен осигурителен стаж. Доколкото същите не са представени нито в административното производство, нито в настоящото, доводите на жалбоподателката, че некредитирането на описаните документи опорочава крайния акт, са неоснователни.

С оглед изложеното съдът кредитира заключенията на вещите лица само в частите, които са посочени трите най-благоприятни последователни години във връзка с осигурителния доход на Д. А. и установяване на индивидуалния коефициент и размера на личната пенсия във вариантите, без да се зачитат данните от удостоверенията за осигурителния доход за осигурителите [фирма], [фирма] и

[фирма].

От 01.01.1997 г. е въведено изискването работодателите (осигурителите) да подават данни за осигурените при тях лица чрез подаване на ежемесечни декларации. Чрез тези данни се поддържа Р., както за наетите по трудов договор лица, така и за самоосигуряващите се лица. Подаването на данни за осигурените лица за времето след 01.01.1997 г. е задължение, регламентирано по силата на Инструкция № 1 на НОИ за подаване на данни от осигурителите за осигурените при тях лица и от самоосигуряващите се лица. Тези данни са определени от законодателя като способ за установяване на осигурителен стаж и осигурителен доход, визиран в разпоредбата на чл. 40 ал. 1 НПОС, според която осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5 ал. 4 т. 1 КСО с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Жалбоподателката не доказва с надлежни документи по см. на чл. 40 НПОС претендирания осигурителен доход при тримата осигурители преди 01.01.1997 г., а проверката на дружествата от пенсионния орган е установила липса на разплащателна документация, която да удостовери осигурителния доход, дори при опит да бъде удостоверен служебно. Вземайки предвид тези обстоятелства пенсионният орган правилно е изчислил размера на осигурителния доход до 01.01.1997 г., използвайки като базисен период 01.01.1990 г. – 31.12.1992 г. въз основа на удостоверение УП-2 от З. Т. О., представено от жалбоподателката.

В процесното решение правилно са описани всички документи, послужили за зачитане на осигурителния стаж и доход, както и конкретните изчисления, послужили при определяне на размера на личната пенсия за ОСВ.

Видно от изложеното пенсионните органи са приложили правилно материалния закон, относим към размера на изплащаната на жалбоподателката пенсия, като не са допуснати грешки при изчисляването ѝ.

При този изход на спора е основателна претенция на процесуалния представител на директора на ТП на НОИ – С.-град да бъде осъдена жалбоподателката да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв., на основание чл. 143 ал. 4 АПК, чл. 78 ал. 8 ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед на изложеното и на основание на чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, във връзка с чл. 118 от КСО, Административен съд София-град, Трето отделение, 46-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. М. П. – САК, срещу Решение № 2155-21-377/02.12.2019 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН]/11 от 02.05.2019 г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“ към ТП на НОИ С.-град, с което е поправено Разпореждане от 25.01.2019 г. относно осигурителен стаж, осигурителен доход, индивидуален коефициент и размер на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 11.08.2019 г. на основание чл. 99 ал. 1 т. 2 б. „д“ КСО.

ОСЪЖДА Д. Д. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: